

Martin Schibbye: Tal på presskonferensen i Stockholm efter hemkomsten

Talare
Martin Schibbye
Journalist

Datum
14 september 2012

Plats
Stockholm

Efter att ha suttit 438 dagar som samvetsfångar i ett fångläger och inte kunnat säga vad vi tycker, tänker eller känner så är den starkaste känslan här idag, och sedan vi släpptes, inte den rent fysiska friheten från kedjor. Utan att ha fått yttrandefriheten tillbaka. Det är en mänsklig rättighet som vi tar alldeles för given.

Etiopien lyckades med att fångsla oss två journalister. Men de lyckades aldrig tysta journalistiken.

Vi har under de senaste 14 månaderna upplevt saker, sett saker, utsatts för händelser som är rätt unika. Vi har vandrat, vi har levt och vi har fångslats med några av världens mest utsatta människor. Vi har själva gått igenom det man annars endast möter i intervjuer med flyktingar och på reportageresor. Befolkningen i den stängda Ogaden-regionen, de bloggar inte. De tar inte med sig block och penna in i fängelserna. De publicerar inga memoarer. Deras berättelse om övergrepp bärs av flyktingar över gränsen till Somalia och Kenya, där de åldras.

Vi bestämde oss för ett antal månader sedan, eller år sedan nu, att gå till dessa berättelsers källa. Att gå till regionens oljefält. Men reportaget som Johan och jag skulle göra, som skulle handla om olja, kom snart att handla om bläck.

På ett personligt plan så är det så klart en oerhörd lättnad, en glädje, en chock att vara fria. Men på ett professionellt plan så får vi aldrig glömma att det är en internationell skandal att vi dömdes som svenska journalister, till elva års fängelse, för att ha gjort vårt jobb. För att ha intervjuat en part i en konflikt.

Detta är kärnpunkten. Och även om vi är glada idag, att Johan och jag kom ut ur fängelset, så går våra tankar till alla dom som är kvar. Till dom som är sjuka

och dom som aldrig kommer att lämna fängelset utan kommer att dö där.

Våra tankar går framförallt till de journalister, de kollegor, som vi lärt känna under vår tid i instängdhet.

När vi gick ut genom grindarna i måndags så häver sig en medfånge fram, som sitter på åtta år eller nio, och tar ett par slag av en batong på underarmarna för att kunna komma fram till oss genom kaoset. Han tar tag runt mig och viskar i mitt öra: ”Martin and Johan, promise, promise, tell the world what you have seen.”

Det här arbetet, det börjar idag. Och det kommer att pågå så länge vi lever.
Tack.

Taggar

2010-tal, 2012, Man

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/martin-schibbye-tal-pa-pesskonferensen-i-stockholm-efter-hemkomsten>